

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/124/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010314
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5922010314.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 6. decembra 2022 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným K. U. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1Pp/18/2022 zo dňa 24.10.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného K. U. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, sp.zn. 1Pp/18/2022 zo dňa 24.10.2022 podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného K. U., nar. X.X.XXXX v F., naposledy bytom A. Z. K., okres F., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok, na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 4T/13/2021 zo dňa 25.3.2021, právoplatným dňa 25.3.2021, pre prečin podľa

§ 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne, ako aj trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 3T/32/2019 zo dňa 17.6.2019, právoplatným dňa 5.7.2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Martin, č.k. 3T/32/2019-159 zo dňa 20.4.2021, pre prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné vo výmere 10 mesiacov.

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo bezprostredne po vyhlásení uznesenia a poučení o opravných prostriedkoch napadnuté sťažnosťou odsúdeného K. U.. Prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť proti vyhlásenému uzneseniu. Odsúdený podanú sťažnosť písomne neodôvodnil.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k podanej sťažnosti.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že konanie o sťažnosti oprávnenej osoby je vo svojej podstate návrhovým konaním, keď nadriadený súd nepreskúmava každé uznesenie nižšej inštancie z úradnej povinnosti, ale len na návrh oprávnenej osoby, ktorý zákonodarca nazval sťažnosť. Kvalitu a obsah každého súdneho rozhodnutia v podstatnej miere predurčuje strana konania kvalitou svojej argumentácie. V tejto súvislosti nadriadený súd pripomína, že odsúdený K. U. sťažnosť dodatočne neodôvodnil, a preto krajský súd v rámci prieskumu napadnutého uznesenia nemohol zamerať svoju pozornosť na chyby, ktoré by odsúdený napadnutému uzneseniu a postupu súdu, ktorý predchádzal napadnutému uzneseniu, vytýkal, preto podrobil napadnuté uznesenie a konanie, ktoré mu predchádzalo, všeobecnému prieskumu.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností, významných pre rozhodnutie, dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a včas v lehote ustanovenej v § 187 ods.1 Tr. por.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Všeobecné podmienky podmienčeného prepustenia uvedené v § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktoré možno objektívne zistiť, nemožno oddeľovať od podmienky toho istého zákona, ktorá spočíva v očakávaní, že podmienčne prepustený odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Správanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, z ktorého žiada o podmienčné prepustenie, rovnako ako správanie pri spáchaní tohto trestného činu a jeho správanie vo výkone trestu možno označiť ako okolnosti, ktoré sú vo vzájomnej súvislosti dôležité pre posúdenie otázky, či bude viesť riadny život.

Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahuje na konanie o podmienčnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, je zrejmé, že K. U. bol doposiaľ deväťkrát právoplatne odsúdený. Z hodnotiacej správy ÚVTOS Ružomberok na odsúdeného zo dňa 30.9.2022 možno ustáliť, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody preukázal čiastočne splnenie podmienok na podmienčné prepustenie. Odsúdený bol pred nástupom výkonu trestu vo väzbe, kde jeho správanie a vystupovanie bolo hodnotené ako bezproblémové a bez zjavných negatívnych prejavov. Od 27.4.2021 bol K. U. premiestnený na ďalší výkon trestu do ÚVTOS Ružomberok, kde jeho adaptácia prebehla bez problémov. V oblasti interpersonálnych vzťahov sa u neho vyskytol jeden nedostatok, ktorý si však nevyžiadal disciplinárny trest, ale vec bola vyriešená pohovorom. K spáchanej trestnej činnosti odsúdený pomerne dlhé obdobie zastával menej sebakritický, resp. bagatelizujúci - obhajujúci prístup. Neskôr tento prístup prehodnotil smerom k zvýšeniu miery sebakritiky a dôsledkom zmeny jeho postoja bol odsúdený preradený z diferenciačnej skupiny C do diferenciačnej skupiny B. Program zaobchádzania v tejto B skupine mu doposiaľ nebol stanovený. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený, ani disciplinárne potrestaný. Aktuálne je zaradený na pracovisku v ústave s dozorom, kde si pracovné povinnosti plní bez doposiaľ zaznamenaných negatív. Zo záverov hodnotenia riaditeľa ÚVTOS vyplýva, že objektívne nie je možné vyjadriť sa k plneniu programu zaobchádzania, nakoľko tento odsúdenému ešte nebol stanovený. Vzhľadom na skutočnosť, že riziko sociálneho zlyhania bolo u odsúdeného vyhodnotené ako stredné a resocializačná prognóza sa javí menej priaznivá, riaditeľ ÚVTOS Ružomberok konštatoval, že odsúdený doposiaľ nespĺňa podmienky na prípadné podmienčné prepustenie, a preto neodporučil jeho žiadosti vyhovieť.

Prvostupňový súd konštatoval, že u odsúdeného nevzhladol splnenie materiálnej podmienky spočívajúcej v dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života odsúdeným na slobode. Z odpisu registra trestov súd zistil, že odsúdený bol deväťkrát súdom trestaný. Už v minulosti vykonával aj nepodmienečný trest odňatia slobody, z výkonu tohto trestu sa neponaučil. Bol mu daný ďalší benefit v podobe uloženia trestu domáceho väzenia na dobu jedného roka. Následne bol odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť k podmienčnému trestu odňatia slobody, pričom v skúšobnej dobe sa neosvedčil a tento výkon mu bol nariadený. S prihliadnutím na povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti, za ktorú bol K. U. odsúdený, s prihliadnutím na dobu, po ktorú ešte má vykonávať trest odňatia slobody, v konečnom dôsledku súd dospel k záveru, že návrh odsúdeného nie je dôvodný, a preto ho zamietol.

Krajský súd konštatuje, že v konkrétnom prípade ani správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nedáva záruku, že v budúcnosti povedie riadny život, hoci je jeho správanie na slušnej úrovni. Zmysel podmienčeného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu. Uložený trest odňatia slobody preto aj podľa názoru krajského súdu doposiaľ nespĺnil svoj účel definovaný v § 34 ods. 1 Tr. zák. Podľa citovaného ustanovenia je

okrem iného účelom trestu vychovať odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Krajský súd ustálil, že predchádzajúce tresty odňatia slobody vzhľadom na jeho osobu nemali požadovaný prevýchovný účinok. Pretože odsúdený už v minulosti nevedol riadny život definovaný Trestným zákonom, má sklony k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti a predchádzajúce uložené tresty aj s nepodmienečným výkonom nespĺnili svoj účel, je v záujme spoločnosti, aby súčasne realizovaný trest odňatia slobody vykonával naďalej. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Na jeho nápravu a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zjavne nemali vplyv ani opakované nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Krajský súd dodáva, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Sklony k páchaniu trestnej činnosti možno konštatovať najmä s poukazom na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého je zrejmé, že v časovom období od roku 2009 do roku 2021 bol K. U. 9-krát právoplatne odsúdený, pričom časť tohto obdobia strávil vo výkone trestu odňatia slobody. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený priebežne a s relatívne krátkym časovým odstupom páchal trestnú činnosť, čo vyvoláva značné obavy z recidívy. Sťažnostný súd preto opakuje, že pozitívne rozhodnutie o podmienечnom prepustení nemôže byť v zmysle zákona opreté výlučne o dobré správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu, nakoľko toto nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život. Vzhľadom na vyššie uvedené sťažnosť odsúdeného nie je spôsobilá zvrátiť stav vecí a zákonu zodpovedajúce uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté sťažnosťou odsúdeného.

V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorým sa stotožnil a toto si aj osvojil.

Na základe týchto skutočností krajský súd sťažnosť odsúdeného K. U. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie sťažnostného súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.